

On Suomen Itsenäisyyspäivän jälkeinen sunnuntaiaamu, kirjoittelen Teille niin yhdistyksemme kuin omiakin joulunaluskuulumisia. Itsenäisyyspäivä on minulle aina hyvin erityinen, tärkeä ja syvää kiitollisuutta täynnä. Isäni taisteli itsenäisyytemme puolesta Karjalan Kannaksella eturintamalla konekiväärimiehenä, sotaväkeen hänet kutsuttiin 17-vuotiaana ja rintamalle 18-vuotiaana. Hän oli tottunut jo lapsesta alkaen raskaisiin töihin pienviljelijänpoikana, mutta silti sodan henkinen ja fyysinen rajuus oli varmasti hurjaa nuorelle pojalle. Hän haavoittui sirpaleista, toivuttuaan hän palasi eturintamalle konekiväärin taakse. Hän selvisi sodasta hengissä ja mikä tärkeintä henkisesti terveenä, mutta raskaat sotavuodet olivat jättäneet jälkensä isäni fyysiseen terveyteen. Vanhempani vihittiin v. 1947 ja pari vuotta myöhemmin syntyi vanhin veljeni, kuuden vuoden kuluttua syntyi toinen veljeni ja minä sekä pikkusiskoni synnyimme kuusikymmentäluvulla. Raskaita maa- ja metsätöitä raataessaan isän terveys petti ja hän kuoli äkillisesti vain 43-vuotiaana, sairaalaan isä ehdittiin viedä, mutta mitään ei ollut tehtävissä. Metsätöissä isän rinnasta oli revennyt iso valtimoverisuoni. Minä ja siskoni olimme silloin pikkutyttöjä, muistan isää hämärästi, siskollani ei ole mitään muistikuvia isästämme. Isä oli erityisen lapsirakas ja siitä minulla on hyvin lämpimiä tunnemuistoja.

Tunnen syvää kiitollisuutta isääni ja kaikkia sotien veteraaneja ja lottia kohtaan sekä koko Suomen kansaa kohtaan, sillä hekin kaikki uurastivat kotirintamalla. Ilman heitä meillä ei olisi itsenäistä kotimaata ja oikeutta äidinkieleemme; Suomeen. Rauha on äärettömän arvokas asia, mietin usein mistä riittää näitä sotaisia, suuruudenhulluja valtionpäämiehiä nykyaikanakin.

Tänä syksynä oli hyvä tehdä puutarhatöitä, säät suosivat syys- ja lokakuussa istutuspuuhia. Aloitin keväällä rakentamaan uutta istutusaluetta navetanvinttiin vievän ajosillan viereen, tästä puuhasta olin haaveillut jo vuosia. Navetanseinää vasten istutin köynnöshortensiaa sekä Kiinanlaikkuköynnöksen ja aion vielä istuttaa villiviiniä. Puuksi valitsin Mangolianvaahteran, Virosta ostin pari pensasruusua, istutin kolme atsaleaa ja kaksi "Moskovan kaunotar" jalosyreeniä sekä lukuisia perennoja, maanpeitekasveja ja kukkasipuleita. Monien kasvialueiden perennat olivat kasvaneet jo niin isoiksi, että oli tullut aika jakaa niitä ja iloisena omista jakotaimista istuttelin niitä ympäripihaa. Mieheni muurasi loppukesästä harkoista mansikoille uudet isot kasvatusaltaat, laitoimme niihin lannoitukseksi hevosenlantaa ja hyvää multaa reilusti. Mansikantaimet jäivät kevääksi istutettavaksi, samoin pari isompaa muurattavaa kasviallasta jäi keväthommiksi. Kylvän niihin vihanneksia ja kasviksia, jos vain ehditään saada viljelykseen tulevalle kesälle. Vanhat puiset kasvulaatikot oli pakko purkaa, sillä ne lahosivat jo, hyvin olivat kyllä vuosia palvelleet. Aina siirtyy haaveita toteutettavaksi tulevalle kesälle, ja se onkin ihanaa, sillä puutarhahan ei ole koskaan valmis ja on niin mukavaa, kun on haaveita!

Kuten tiedätte olen jouluihminen : ) Nautin sisustaa joulua kotiin ja lasiterassille, kausivalot ulos virittelimme lokakuun lopulla. Täällä maalla pimeydessä kausivalot piristävät ja ilahduttavat erityisesti. Marraskuun aikana olen ripustanut tähtivaloja ikkunoihin ja asetellut kyntteliköt paikoilleen, Ihanasti tuikkivia valoketjuja on lyhdyissä ja lasimaljoissa. Valkoinen pikkukuusi valoineen on päässyt omalle paikalleen tupaan lipaston päälle ja pari pientä

kuusta keittiön ikkunan eteen työpöydälle. Ihanat, rakkaat joulukoristeet on aina niin mukavaa kaivaa pahvilaatikoista esille. Lampaantaljat ja punaista väriä sinne tänne on tullut tuomaan lämmintä joulutunnelmaa, mutta tärkein ja rakkain tunnelmantuoja on läheiset! On ihanaa kokoontua yhdessä nauttimaan tuvan pitkän pöydän ääreen jouluateriaa ja sen jälkeen jännäämään yhdessä lastenlasten kanssa joulupukin tuloa. Pienet silmät loistavat ja minuutit matelevat kun odotetaan milloin joulupukin kolkutus alkaa ulko-ovelta kuulua. Joulupukille lauletaan koko perhepiiri, mutta tärkein tehtävä se on seitsemänvuotiaalle Nellalle. Vuoden vanhan Oton pikkujalat juosta tepsuttavat, taaperon kasvot loistavat hymyä ja kulkunen hänen tonttulakissaan helkkää iloisesti. Syvä kiitollisuus rakkaista ihmisistä täyttää mieleni!

Nyt yhdistyksemme syyskuulumisia, syksyn tupaillat olivat kovin suosittuja, lämmin kiitokseni Tynkkysen Raijalle mielenkiintoisista ja innostavista illoista! Tammikuun lopulla jatkuvat sitten tuttuun tyyliin Raijan tupaillat Virran Vierashuoneessa, nähdään sitten joukolla : )

Syyskokouksessakin oli ennätysmäärä osallistujia, kiitos kaikille mukana olleille, ja lämmin kiitokseni luottamuksesta, ilolla jatkan työtäni yhdistyksen puheenjohtajana, samoin koko yhdistyksen entinen hallitus jatkaa ensi vuonna tärkeää työtään.

Kotimaan pikkujouluretki onnistui niin hyvin, nautimme joulutunnelmasta, iloisesta seurasta ja ah miten upeista herkuista niin Mikkelin Kenkäverossa kuin Pieksämäen Pöyhölän Pappilassa. Moni sanoi; ettei ole koskaan nähnyt sellaista seisovaa pöytää kuin Pöyhölän Pappilassa oli : )

Joulutorimatka Saksaan viime viikonloppuna oli oikein onnistunut! Sää suosi matkalaisia, ei satanut kertaakaan, aurinko paistoi kahtena päivänä kirkkaasti. Hampurin joulutori oli valtavan suuri, todella kauniisti ja runsaasti jouluvaloin koristellut, isot joulumökit olivat täynnä kaikkea ihanaa joulutavaraa. Oli upeita joulukoristeita runsaasti, tähtiä, lyhtyjä, erilaisia jouluvaloja, herkkuja, suklaita, jouluruokia, käsitöitä, matkamuuistoja, kaikenlaisia patsaita, keramiikkaa, lasitavaraa jne jne... Lapsille häikäisevän kauniisti jouluvaloin somistettu karuselli ja toinenkin huvipuistolaitte ja näimme kun aito joulupukki reessään porojen vetämänä vaijeria myöten kulki joulutorin yläpuolella, aivan kuin olisi lentänyt torin yllä. Joulupukki pysähtyi puhumaan lapsille ja voitte kuvitella miten innoissaan lapset olivat.

Bremenin keskustan joulutori oli myös oikein kauniisti somistettu "miljoonin" valoketjuin, samoin suuret joulumökit. Sielläkin oli myynnissä vaikka mitä jouluksi, samoin kuin Hampurissa ja myynnissä oli paljon samojakin joulutuotteita. Bremenin keskustan joulutori oli historiallisen tuomiokirkon ja kaupungintalon edessä ja osittain ympärillä. Tutustuimme Bremenin tuomiokirkkoon myös sisältä, kirkko oli todella vaikuttava, goottilaistyylinen, näimme uskomattoman taidokasta käsityötä puusta esim. saarnastuolissa.

Ikkunamaalaukset ja kaikki muutkin maalaukset kirkon valtavan korkealla olevissa holvikaarissa olivat upeita taideteoksia. Katedraalin kaksi tornia kohoaa 98 metrin korkeuteen, kirkko on rakennettu 1000- ja 1200-luvun välisenä aikana. Uskomatonta, miten ihmeessä silloin on pystytty rakentamaan näin korkealle ja näin vahvoja rakennuksia! Siinä ne kirkkotorit seisovat vakaasti yhä edelleen, vaikka lukuisat sodat ovat riehuneet vuosisatojen aikana. Lähellä kirkkoa oli todella suuri, taidokkaasti rakennettu, koristeellinen kaupungintalo, joka oli rakennettu muistaakseni 1400-luvulla, senkin rakentaminen kesti pari sataa vuotta. Nämä molemmat rakennukset ovat Unescon maailmanperintökohteita.

Tutustuimme myös mielenkiintoiseen Erbhofin linnaan, jolla oli erikoinen historia. Linna on yhä asuttu, eräs iäkäs nainen asuu siellä nykyään yksin, linnassa pidetään konsertteja, järjestetään vihkiäisiä ja muita juhlia. Kävimme myös Bremenin kasvitieteellisessä puutarhassa, se oli hyvin kaunis kuuraisenakin pakkasyön jälkeen. Kasvien muodot tulivat upeasti esiin, havupuut ja lukuisat eri heinälajikkeet ilahduttivat katsojaa suuresti. Tämä puutarha on varmasti huikean kaunis keväällä, koska siellä oli suuria alppiruusuryhmiä ympäriinsä. Hampurissa piipahdimme japanilaisessa puutarhassa, kivet, muotoon leikatut havut, rakennukset ja vesielementit olivat vaikuttavia. Kävimme myös viereisessä suuressa puistossa, jossa oli todella suuria puita ja pensasryhmiä. Matka oli antoisa ja tosi mielenkiintoinen, oppaamme oli hyvä ja asiantunteva, ruoka oli hyvää ja annokset suuria.

Joulu tulee pian, maisema on jo jouluisempi, kun maassa ja puissa on vähän lunta. Toivon, että pysyisi pienellä pakkasella, ettei tulisi loskakelejä ja olisi ihana saada valkoinen joulu.

Mutta tärkeintä on hyvä, lämmin, hellä joulumieli, niin kuin tutussa joululaulussakin lauletaan!

TOIVOTAN TEILLE HYVÄT PUUTARHANYSTÄVÄT

RAUHAISAA JOULUNAIKAA ja ONNELLISTA UUTTA VUOTTA 2025!

LÄMPIMÄT KIITOKSENI PIAN KULUNEESTA VUODESTA 2024 TEILLE KAIKILLE!

Jouluterveisin Maritta